

Заједничка енергетска политика Политика ЕУ у области енергетике усмерена је на редукцију потрошње, већу интеграцију европског енергетског тржишта, технолошки напредак и обезбеђивање веће енергетске безбедности. Актуелни напори ЕУ усмерени су ка усвајању и спровођењу пакета за интегрисану европску инфраструктуру у циљу успостављања заједничке енергетске политике.

Република Србија се определила да допринесе активностима ЕУ на овом плану потписујући Уговор о оснивању енергетске заједнице, који је ступио на снагу 1. јула. 2006. године. Основни задаци Енергетске заједнице су: стварање стабилног регулаторног и тржишног оквира у ЈИЕ и ЕУ у циљу привлачења инвестиција у секторе електричне енергије и природног гаса; стварање јединственог правног оквира за трговину електричном енергијом и гасом у ЈИЕ и ЕУ; унапређење сигурности снабдевања у региону ЈИЕ; побољшање стања животне средине, повећање енергетске ефикасности и употребе обновљивих извора енергије у региону; развој конкурентног тржишта енергије.

Након добијања статуса кандидата за чланство у ЕУ, Србија је добила могућност да учествује на састанцима земаља чланица ЕУ за доношење референтног сценарија у области енергетике у својству посматрача.

У оквиру једногодишњег председавања Србије Енергетском заједницом у 2013. години, у Београду је 24. октобра 2013. одржан 11. састанак Министарског савета Енергетске заједнице. Том приликом су, између осталог, усвојене листе Пројеката од интереса за Енергетску заједницу – укупно 35 пројеката, међу којима је 13 из Србије, уз позив уговорним странама да предузму неопходне мере за подстицање њиховог благовременог и ефикасног спровођења; усвојена је одлука о продужењу важења Уговора о оснивању Енергетске заједнице за наредних 10 година, до 2026.

У Кијеву је 23. септембра 2014. године, у оквиру украјинског председавања Енергетском заједницом, одржан 12. састанак Министарског савета, на ком су усвојене Смернице за пројекат транс-европске енергетске инфраструктуре, у циљу његове боље имплементације и ефективне реализације. Констатовано је да је кључна препрека за инвестиције недостатак спровођења и благовремених примена правних тековина Енергетске заједнице, услед чега је Савет предложио јачање техничке помоћи уговорним странама, посебно на спровођењу директива Трећег енергетског пакета.

Сходно препорукама Савета, а у складу са процесом евроинтеграција, Република Србија је крајем децембра донела Закон о енергетици, којим се предвиђа примена Трећег енергетског пакета ЕУ, чиме се у великој мери побољшава амбијент за инвестиције у енергетски сектор. Овим законом се уједно обезбеђује већа заштита купаца. Одредба о потпуном отварању тржишта струје и гаса, омогућава домаћинствима и тзв. малим купцима да бирају снабдевача струјом и гасом, а имаће и могућност гарантованог снабдевања. Кроз Закон о енергетици, Трећи енергетски пакет ЕУ се у Србији примењује од 1. јануара 2015. године у областима обновљивих извора енергије, електроенергетског и гасног сектора. На овај начин Србија је постала прва земља у региону која је применила све те одредбе.

За детаљније информације погледати интернет страницу <http://www.mre.gov.rs>